

VELKOMMEN TIL ”LILLE ENGLAND”

Omme bag Halsted Kloster – hvor der i øvrigt står ”Privat” – ligger den gamle driftslederbolig. Smuk i de sædvanlige orange farver, som ved Maribovej. Men med lidt mere stil.

Det ligner ikke en butik – eller bare noget, der kendetegner det. Men når du trykker på klokken, hvor skiltet ”Come In, we are open!” hænger, går der nogle få sekunder, og Mia Folkmann tager kærligt imod.

Som uvidende om at der ligger en virksomhed, der hedder Anglofilia og Folkmann Design her, bliver man i den grad overrasket.

Straks vi kommer ind i den hyggelige herskabsstue, falder der ro over, og den engelske syge – hvis man kan kalde det sådan positivt – falder over en. Pejsen står og sender varme ud i rummet, og de hyggelige stole trækker i en, indtil Mia ude fra hall'en melder, at kaffen er klar om et øjeblik.

Selv om Mia er anglofil og selv drikker te, bydes der på kaffe i de yderst hyggelige rum, der vidner om en driftsleder med en anelig status. Stuk, pejs – ja, stemningen fra et engelsk gods fornægter sig ikke.

Mia er – uden at genere hende – ingen årsunge, men sikken livsglæde og positivt mod på livet, der stråler som en aura omkring hende.

Det første, der falder en ind, når man taler med Mia, er: Hvordan kan en kvinde fra Nordsjælland overhovedet finde på at slå sig ned på Vestlolland? Det klingende nordsjællandske fornægter sig ikke.

Det går ikke mange sekunder, før man finder ud af hvorfor.

-Jeg elsker, at man kan se langt omkring og komme ud i naturen. Mia og designergemalen, John, elsker at komme ud i den friske luft og naturen.

De er flyttet ind i den tidligere driftslederbolig bag Halsted Kloster i sommeren 2017. Og de har ingenlunde fortrudt. De har begge prøvet at bo i Nordsjælland og Gentofte med kontor i Hellerup. Men det tænder dem ikke – slet ikke.

Til gengæld gør livet i skyggen af en herregård det. Og så kommer talen pludselig på de utallige ture til England, Skotland og Wales. Nu kan der godt sættes tid af, for det er så tydeligt, at engelsk stil er gået totalt i blodet på den stilige Mia.

Hun har ikke længere tal på, hvor mange gange hun og gemalen har taget turen over

og under den engelske kanal, men at hun elsker England og den britiske livsstil stråler ud af hende.

Indtil for et års tid siden ejede de faktisk et hus i Worcestershire, et sted de fleste burde kende fra Worcestersaucen – også kaldet ”engelsk sovs”.

Mia kan ikke holde glæden tilbage. I 8 år udgav hun magasinet Anglofilia, som handlede om engelsk stemning, engelske byer, historie, huse, haver, traditioner, natur og kultur. Men da Mia sætter en ære i at gøre tingene ordentligt, var det problematisk at få pengene hjem for magasinet, som kostede næsten det samme som en bog at få produceret.

Men hvad gør man så? Man begynder naturligvis at udgive bøger – men også om England og engelske traditioner. En lang række bøger om engelske byer er det blevet til – godt suppleret af hendes og mandens kærlighed til foto og grafik. I 2015 udkom bogen Anglofilia Jul, som fortæller og i billeder viser, hvordan en engelsk jul skal og bør udvikle sig.

Selv om ægteparret begge er pæredanske, har de opdaget, at der er mange englændere lige rundt omkring dem her på Lolland.

Og det glæder dem. Det er næsten som at komme hjem. I stuerne i stueetagen vrirler det med engelske ting og sager. Fra en mega-tekop – som viser sig at være en urtepotte – over nips og sjove ting til puslespil og alt muligt andet, der osrer langt væk af England.

Mia fortæller, at hun oplever folk fra sit gamle ”hood” i Gentofte og Helsingør tager en tur med Flextrafik og rollator for at komme ned og føle sig hjemme. Og som Mia siger det: Efter der er købt lystigt ind, får hun jævnlige et kæmpe knus efterfulgt af et: Tak for en hyggelig dag.

Så bliver man glad, slår hun fast. Det er jo nogle skønne (oftest) damer, der kommer her – og det er den positive modvægt til al den klynk og jammer, man ofte oplever.

Når der er mulighed for at tage væk nogle timer fra skriveriet og butikken går hun lange ture i den lollandske natur. Mia ærgrer sig over, at hun ikke kom helt ud til Albuen på grund af en voldsom blæst, men hun elsker natur og dyr. Så måske får Otto Paludan, der driver Postbåden i Nakskov, inden så længe et opkald fra en kunde, der gerne vil helt ud til ”verdens ende.

En mærkelig vej

Mia er uddannet advokatsekretær og har arbejdet som dette og rettssekretær i Retten i såvel Helsingør som København. Men når man går hende lidt på klingen, er det tydeligt, at død og ulykke også kan blive for meget for sjælen.

I rigtig mange år er hun og John taget til det britiske på ferie. Det seneste år er det blevet til 14-16 uger, dog med pauser, men den engelske natur og de store vidder trak så meget i dem, at de i 10 år ejede et hus i Worcestershire – i øvrigt lige op ad bilfabrikken Morgan, der om nogen er et spejl af engelsk kultur og gamle dyder.

Sideløbende med magasinet – og i forlængelse heraf – har Mia skrevet blogs om primært England og engelsk historie.

Nå, men fra at være advokatsekretær og sekretær i retterne fandt hun ud af, at hun sideløbende kunne hjælpe sin mand med rentegning via sidemandoplæring – som bestemt ikke var noget, man kendte dengang. Det tog fart.

Det koblede hun til korrekturlæsning af reklamemateriale, og det skabte en hel særlig synergi. Men det kunne også blive for irriterende, så hun oversatte også kriminalro-

maner fra engelsk til dansk – og siden er det blevet til rigtig meget skriveri. Det er blevet til magasiner, bøger og et forfatterskab med egen butik. For guds skyld ikke omvendt, skynder Mia sig at tilføje.

Når dette blad er i dine hænder, osrer hele huset på Ullerslevvej 38 af engelsk jul. Alt hvad den kan trække med juletræ, julepynt – ja, man bliver helt forpustet af at tænke på den enorme indsats, der skal til for at få det show op at stå.

Mia er spændt på at se, hvordan de lokale vil tage imod hendes bog om engelsk jul, mens hendes næste bogprojekt om Skotland er i støbeskeen og forventes at udkomme i det tidlige forår 2018.

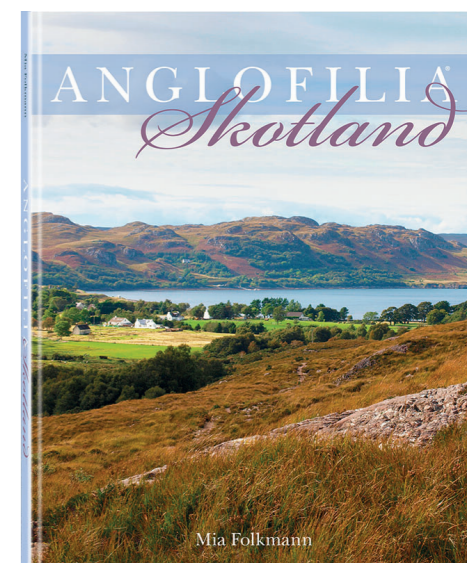
Hvad får et par med domicil i det mondæne Gentofte til at slå sig ned lige præcist på Vestlolland?

John Folkmann – Mias mand – kommer fra Bornholm, og lige ud siger Mia, at der var man langt fra alting. Det elsker han også ved at bo i Halsted. Det giver noget særligt.

Mia er klar i spyttet: Roen, de åbne vidder, naturen – og lollikerne. De er lidt som englænderne. Vi holder fast i det kendte. På godt

og ondt.

Selv elsker Mia at udfordre det forudsigelige. Det er som at gå på en knivspæ, når man er til de engelske traditioner. Og til traditioner i al almindelighed.

Men der skal også det med, at huset bag Halsted Kloster var ideel til John og Mias virke som grafikere, skribenter, iværksættere, forretningsfolk og livsnydere. Inden de landede på Vestlolland, havde de set på lignende huse på Sydsjælland, men Lolland havde det rigtige hus fra dengang, s penge ikke var et problem.

I hele julemåneden vil der ose af jul i den tidligere driftslederbolig i Halsted, og derfor er bogen om Skotland lagt til afkøling, så den kan blive 100% god og ikke være mærket af stress, men seriøse historier og fortællinger, så de mange billeder, der allerede er i ”kassen” kan udfolde sig og tilføjes listen over bøger om steder og egne i England, Skotland og Wales.

